

ดาวิดกับโกลิอัท

ความเชื่อชนะความกลัว

สัปดาห์ที่แล้วเราเรียนรู้ว่าทำไมพระเจ้าทรงเลือกดาวิด — เพราะจิตใจของเขา วันนี้จิตใจดวงนั้นต้องเจอบททดสอบครั้งใหญ่ครั้งแรก ยักษ์ที่สูงเกือบสามเมตรยืนตะโกนท้าทายประชากรของพระเจ้า และทหารที่กล้าหาญที่สุดของอิสราเอลต่างพากันหลบซ่อน แต่เด็กเลี้ยงแกะคนหนึ่งเดินออกไปเผชิญหน้ากับเขา ด้วย sling หินเกลี้ยงห้าก้อน และหัวใจที่เต็มด้วยความเชื่อ วันนี้เราจะค้นพบความลับที่ทำให้ความเชื่อใหญ่กว่าความกลัว

1 ซามูเอล 17 + โรม 8:31 (ข้อเชื่อมโยง)

ครู: เตรียมตัวพบกับการต่อสู้ที่โด่งดังที่สุดในพระคัมภีร์!

สี่สิบวันแห่งความกลัว

ที่หุบเขาเอลาห์ กองทัพฟิลิสเตียส่ง
นักรบตัวแทนออกมาคนหนึ่งชื่อโคลิ
อัท — สูงเกือบสามเมตร สวมเกราะ
ทองสัมฤทธิ์เต็มตัว ถือหอกใหญ่
มหึมา ทุกเช้าและทุกเย็น ตลอดสี่สิบ
วัน เสียงของเขาดังไกลไปถึงหุบเขา
ว่า "จงเลือกคนหนึ่งลงมาสู้กับเรา!"

(สรุปจาก 1 ซามูเอล 17:4-10)
"เมื่อซาอูลและชนอิสราเอล
ทั้งหมดได้ยืนเช่นนี้ ก็พากันหวาด
ผวาและท้อแท้ใจ" (1 ซามูเอล
17:11) แม้แต่กษัตริย์ซาอูล ชาย
ที่ตัวสูงที่สุดในอิสราเอล ก็ไม่กล้า
ออกไป

เด็กคนหนึ่งที่มาองต่างออกไป

"...เป็นใครกัน ถึงบังอาจมาร้องทำ
กองทัพของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์
อยู่?"

1 ซามูเอล 17:26

ดาวิดหนุ่มน้อยเพียงแค่มาส่งขนมปังและเนย
แข็งให้พี่ชายที่เป็นทหาร แล้วเขาก็ได้ยินเสียง
คำรามของยักษ์ — และเห็นผู้ใหญ่ตัวโตวิ่งหนี
กัน แต่ดาวิดได้ยินบางอย่างที่ต่างออกไป เขา
ถามว่า "ชาวฟิลิสเตียผู้ไม่ได้เข้าสู่หนัตกคนนี้
เป็นใครกัน ถึงบังอาจมาร้องทำกองทัพของ
พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่?"

(1 ซามูเอล 17:26) คนอื่นๆ เอาโกลิธ
ัทมาเทียบกับตัวเองแล้วรู้สึกตัวเล็ก
นิดเดียว แต่ดาวิดเอาโกลิธกลับไปเทียบ
กับพระเจ้า — แล้วทันใดนั้นยักษ์ต่าง
หากที่กลายเป็นฝ่ายตัวเล็ก ความกลัว
จ้องมองที่ปัญหา แต่ความเชื่อมองที่
พระเจ้า

จดจำสิ่งที่พระเจ้าทรงทำ

"องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงช่วยข้า
พระบาทจากเขี้ยวเล็บของสิงโต...
จะช่วยข้าพระบาท"

1 ซามูเอล 17:37

ดาวิดทูลกษัตริย์ซาอูลว่า "อย่าให้ผู้ใดเสียขวัญเพ
ราะชาวฟีลิสเตียคนนี้เลย ผู้รับใช้ของฝ่าพระบาทจะ
ไปรบกับเขา" (1 ซามูเอล 17:32) ซาอูลทรง
คัดค้าน — เจ้ายังเป็นเด็กอยู่เลย! แต่ดาวิดจดจำได้
ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงช่วยข้าพระบาทจาก
เขี้ยวเล็บของสิงโตและหมี จะช่วยข้าพระบาทจาก
มือชาวฟีลิสเตียผู้นี้"

(1 ซามูเอล 17:37) ความเชื่อ
เติบโตด้วยการจดจำสิ่งที่
พระเจ้าได้ทรงทำแล้ว ดาวิด
วางเกราะหนักของซาอูลไว้
เลือกหินเกลี้ยงห้าก้อนจาก
ลำธาร แล้วเดินออกไปพร้อม
กับ sling ของคนเลี้ยงแกะ

"องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงช่วย
ให้รอดด้วยดาบหรือหอก การศึก
ครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า"

1 ซามูเอล 17:47

ยักษ์หัวเราะเยาะเด็กที่เดินตรงเข้ามาหา
ดาวิดตอบด้วยถ้อยคำที่กล้าหาญที่สุดที่
ลูกของพระเจ้าจะพูดได้ "ท่านถือดาบ ถือ
หอก และหอกชั้ดมาสู้กับเรา ส่วนเราจะสู้
กับท่านในพระนามพระยาห์เวห์ผู้ทรง
ฤทธิ์" (1 ซามูเอล 17:45)

การศักรครั้งนี้เป็นขององค์ พระผู้เป็นเจ้า

แล้วคำประกาศอันยิ่งใหญ่ก็ตามมา
"องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงช่วยให้รอด
ด้วยดาบหรือหอก การศักรครั้งนี้เป็น
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า" (1 ซามูเอล
17:47) ดาวิดไม่ได้วางใจในสling ของ
เขา เขาวางใจในพระเจ้าของเขา

หินก้อนเดียว ช่วยชนะของ พระเจ้า

แล้วดาวิดก็ทำสิ่งที่น่าทึ่ง — เขาวิ่ง
ตรงเข้าหายักษ์! หินเกลี้ยงก้อนเดียว
พุ่งออกจากสลิง "เป็นอันว่าดาวิด
พิชิตชาวฟิลิสเตียคนนั้นด้วยสลิงและ
ก้อนหิน" (1 ซามูเอล 17:50)

ยักษ์ที่เคยทำให้ทั้งกองทัพตัวสั้น
อยู่สับสนวันล้มลงกับพื้น และทหาร
อิสราเอลก็ลุกขึ้นโห่ร้องด้วยความ
ยินดี วันนั้นทุกคนได้เห็นกับตาตัว
เองว่า การศึกเป็นขององค์พระผู้
เป็นเจ้าจริงๆ และพระองค์ทรง
ประทานชัยชนะผ่านคนตัวเล็กๆ คน
หนึ่งที่วางใจในพระองค์ได้

ความเชื่อที่ใหญ่กว่าความกลัว

การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ — แบ่งตามช่วงอายุ 7–8, 9–11 และ 12–13 ปี

 อายุ 7–8 ปี

"โกสิอัทตัวใหญ่ แต่พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่า! สัปดาห์นี้มีเรื่องน่ากลัวอะไรบ้างที่หนูจะขอให้พระเจ้าช่วยให้หนูกล้าหาญ?"

 อายุ 9–11 ปี

"ก่อนเผชิญหน้าโกสิอัท ดาวิดจดจำเรื่องสิงโตและหมีได้ พระเจ้าเคยช่วยหนูผ่านอะไรมาแล้วบ้าง และการจดจำสิ่งนั้นทำให้ความเชื่อของหนูเข้มแข็งขึ้นวันนี้อย่างไร?"

ความเชื่อที่ใหญ่กว่าความกลัว

การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ — แบ่งตามช่วงอายุ 7–8, 9–11 และ 12–13 ปี

🌸 อายุ 12–13 ปี

"ดาวิดพูดว่า 'การศึกรั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า' — แล้วเขาก็อ้างเข้าหาชัยชนะ การวางใจพระเจ้ากับการไม่ทำอะไรเลยต่างกันอย่างไร? สัปดาห์นี้มีชัยชนะตัวไหนที่พระเจ้าอาจทรงอยากให้เราเผยแพร่ชื่อนามไปพร้อมกับพระองค์?"

ครู หากเด็กๆ ไม่แน่ใจกับคำถามนี้ ครูสามารถถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนหรือชีวิตประจำวันแทนได้

ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา

"ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใคร
เล่าจะต่อสู้เราได้?"

โรม 8:31

หลายร้อยปีต่อมา เปาโลมองดูชัยชนะ
ที่ยิ่งใหญ่กว่านั้นอีก แล้วเขียนว่า "ถ้า
พระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครเล่าจะ
ต่อสู้เราได้?" (โรม 8:31)

เหมือนอิสราเอลในวันนั้น เราไม่มีทางชนะ
การศึกที่ใหญ่ที่สุดของเรา — การศึกกับ
ความบาปและความตาย — ด้วยตัวเราเอง
พระเจ้าจึงทรงส่งนักรบตัวแทนมาจาก
ครอบครัวของดาวิดเอง คือพระเยซู เชื่อ
สายของดาวิด ผู้ทรงสู้การศึคนั้นแทนเรา
ที่กางเขนและทรงชนะแล้ว เมื่อหนูเป็น
ของพระเยซู ความจริงที่มั่นคงที่สุดใน
ชีวิตของหนูคือ พระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายหนู
ไม่มียักษ์ตัวไหนเปลี่ยนความจริงข้อนี้ได้

เผชิญหน้ายักษ์ของหนู

ยักษ์ของหนูคงไม่ได้สูงสามเมตร มันอาจเป็นความมืด เพื่อนที่ชอบรังแก การสอบครั้งใหญ่ การพูดหน้าชั้นเรียน หรือคนที่บ้านกำลังป่วย จงทำอย่างที่ดาวิดทำ คือจดจำสิ่งที่พระเจ้าเคยทรงทำเพื่อหนู บอกความกลัวของหนูกับพระเจ้า — ดาวิดเองก็ร้องเพลงว่า "เมื่อข้าพระองค์กลัว ข้าพระองค์จะวางใจในพระองค์"

(สดุดี 56:3) — แล้วก้าวเดิน
อย่างกล้าหาญหนึ่งก้าวไปพร้อมกับ
พระเจ้า ความเชื่อไม่ได้แปลว่า
ความกลัวไม่มีจริง แต่แปลว่า
พระเจ้าทรงเป็นจริงยิ่งกว่า

ครู: สัปดาห์นี้หนูแต่ละคนจะมอบยกย่องตัวไหนไว้กับพระเจ้า?

ดาวิดกับโกลิอัท

สรุป 1 ซามูเอล 17

ตลอดสี่สิบวัน ยักษ์ตนหนึ่งทำให้ทั้ง
กองทัพของพระเจ้าตัวสั่นด้วยความกลัว
— จนกระทั่งเด็กเลี้ยงแกะที่มีใจเต็มด้วย
พระเจ้าก้าวออกมา ดาวิดจดจำการช่วยกู้
ของพระเจ้า ไม่ยอมสู้ในเกราะที่ยืมมา และ
ประกาศว่า "การศึกครั้งนี้เป็นขององค์
พระเจ้าเป็นเจ้า" (1 ซามูเอล 17:47)

ดาวิดกับโกลิอัท — สรุป 1 ซามูเอล 17

พระเจ้าประทานชัยชนะผ่านหินก้อนเล็กๆ เพียงก้อนเดียว และผ่านพระเยซู เชื้อสายผู้ยิ่งใหญ่ของดาวิด ชัยชนะนั้นก็มาถึงเรา "ถ้าพระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายเรา ใครเล่าจะต่อสู้เราได้?" (โรม 8:31) ความเชื่อไม่ใช่การไม่มีความกลัว — แต่คือการวางใจพระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่กว่ายักษ์ทุกตัว

การนำไปใช้

สัปดาห์นี้ จงบอกชื่อยักษ์ของหนู เล่าให้พระเจ้าฟัง แล้วก้าวอย่างกล้าหาญหนึ่งก้าวไปพร้อมกับพระองค์ — พร้อมกับพูดออกมาดังๆ ว่า การศึกครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ดาวิดกับโกลิอัท — ความเชื่อชนะความกลัว

“องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงช่วยให้รอดด้วยดาบหรือหอก
การศึกครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า” — 1 ซามูเอล 17:47

1. เด็กคนหนึ่งที่
มองต่างออกไป

2. จดจำสิ่งที่
พระเจ้าทรงทำ

3. หินก้อนเดียว —
ชัยชนะของพระเจ้า

4. ความเชื่อที่ใหญ่
กว่าความกลัว

การศีกครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ตลอดสัปดาห์ทุกคนล้วนหวาดกลัว — แล้วพระเจ้าก็ทรงชนะการศีกผ่านเด็กคนเดียวที่วางใจพระองค์ และทั้งกองทัพก็โห่ร้องด้วยความยินดี! เรามาจบแบบเดียวกับอิสราเอลกันเถอะ

อธิษฐานพร้อมกัน

“การศีกครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า!”

ครู: ให้เด็กๆ ลุกขึ้นยืนเหมือนกองทัพที่ลุกขึ้นหลังชัยชนะ แล้วประกาศพร้อมกันสามครั้ง (เพลงแห่งชัยชนะที่ขึ้นเรียนร้องได้ดี) ให้เด็กๆ ประนมมือ กระโดด และเฉลิมฉลองอย่างเต็มที่ หลังจบ อธิษฐานพร้อมกันซ้ำๆ ว่า 'ข้าแต่พระเจ้า ขอบพระคุณที่พระองค์ทรงอยู่ฝ่ายหนู เมื่อหนูกลัว หนูจะวางใจในพระองค์ ขอทรงช่วยหนูให้กล้าหาญเหมือนดาวิด เพราะการศีกทุกครั้งเป็นของพระองค์ อาเมน' ปิดท้ายด้วยการย้ำเตือนเด็กๆ ว่า สัปดาห์นี้เมื่อยักษ์ของหนูปรากฏตัว ให้กระซิบถ้อยคำของดาวิด การศีกครั้งนี้เป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า

เกม "โค่นยักษ์ด้วยความเชื่อ"

อุปกรณ์: แก้วกระดาษวางซ้อนเป็น "ยักษ์"

- ลูกบอลนุ่มหรือถุงเท้าม้วนเป็น "ก้อนหิน"

- วางแก้วกระดาษซ้อนกันให้สูงเป็น "โคลossalยักษ์ใหญ่" ให้เด็กแต่ละคนบอกข้อความกลัวหนึ่งอย่างที่ตนเจอ

- ผลัดกันขว้าง "ก้อนหิน" ให้ล้มยักษ์ พร้อมตะโกนด้วยกันว่า "การศึกครั้งนี้เป็นขององค์พระเจ้า!"

- เมื่อยักษ์ล้ม ให้ทุกคนโห่ร้องยินดี พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่าทุกความกลัว
- 💡 ข้อคิด: ดาวิดไม่ได้ชนะด้วยกำลังของตนเอง แต่ด้วยความเชื่อวางใจในพระเจ้า ยักษ์ของเราล้มเมื่อเราเผชิญหน้ามันพร้อม กับพระเจ้า

สรุป: ก่อนขว้างทุกครั้ง ให้เด็กพูดว่า "พระเจ้าทรงอยู่ฝ่ายหนู" ความกล้ามาจากการวางใจ ไม่ใช่จากตัวเราเอง

กิจกรรม "ก้อนหินแห่งความเชื่อ"

อุปกรณ์: ก้อนหินเรียบเล็ก 5 ก้อน (หรือกระดาดาช
ตัดเป็นรูปก้อนหิน) • ปากกาเคมี • ถุงผ้าหรือถุง
กระดาดาชเล็ก

- แจกก้อนหินคนละ 5 ก้อน ให้เขียนความจริงจาก
พระเจ้าลงบนแต่ละก้อน: "พระเจ้าอยู่กับหนู" ,
"พระเจ้าใหญ่กว่า" , "อย่ากลัว" , "การศีกเป็นของ
พระเจ้า" , “หนูกล้าได้”
- ตกแต่งถุงเล็กๆ สำหรับใส่ก้อนหิน แล้วใส่ก้อนหิน
ทั้งห้าลงไป

- นำกลับบ้าน เมื่อเจอความกลัว ให้ "หยิบ" ความจริงหนึ่งข้อขึ้นมาหนุนใจ

💡 ข้อคิด: ดาวิดเลือกก้อนหินเรียบห้าก้อน
เราก็พบความจริงของพระเจ้าไว้เผชิญ
ความกลัวของเรา

☐ **สรุป:** ให้ได้ก่อกองความจริงบนก้อนหินขณะเขียน
พระวจนะคืออาวุธที่แท้จริงของเรา

